

FØR JORDPÅKASTELSEN

Å, tenk når engang samles skal de frelstes menighet
av alle folkeslekters tall /: i himlens herlighet! :/

Å, tenk når Herrens vitnehær, hans tjenere på jord,
de millioner møter der /: som hørte deres ord! :/

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Å, tenk dog hvilken jubellyd, en strøm av kjærlighet!
Tenk hvilken takk og pris og fryd /: og salighet og fred! :/

O Gud, hvor er din nåde stor! Oss alle til deg drag,
så vi må stå blant frelstes kor /: på denne høytidsdag! :/

Prest: Ivar Jerald
Organist: Linde Mothes
Kirketjener: Mogens Olsen

Takk for all vennlig deltagelse.
Familien

HARTVIGSEN
BEGRAVELSESBYRÅ

Sigrunn Berntine Karlsen

* 10. februar 1946 † 16. februar 2024

Ishavskatedralen
Torsdag 29. februar 2024

ÅPNINGSSALME

Din, o Jesus, din å være
er min lust og all min ære,
din i liv og din i død.
Derfor vil jeg trofast stride,
i ditt fotspor vil jeg skride,
/: følge deg, som du meg bød. :/

Ja, jeg vet, kun den kan finne
ærrens krans og kronen vinne,
som er tro mot dine ord,
som tross alle livets farer,
fiendens svik og mørkets snarer,
/: trofast går i dine spor. :/

Under korset vil jeg trede,
bære det med stille glede,
korset, Frelser, som er ditt.
Går min vei i mørke daler,
dog mitt mål i himlens saler
/: ser mitt øye glad og fritt. :/

Før meg kun hvor døden truer,
før meg gjennom trengsels luer,
gjennom storm på ville hav!
Som du vil, min Jesus kjære,
bare du, ja du vil være
/: selv min sterke støttestav. :/

Av din nådes lys omstrålet
led meg selv på vei til målet
mens jeg vandrer her på jord!
Og når korsets tid er omme,
til din himmel la meg komme,
/: hvor i herlighet du bor. :/

SALME FØR TALEN

Min død er mig til gode, thi Jesus er min ven,
så dør jeg vel til mode fra verdens jammer hen.

Jeg dør med frydetanker, thi jeg er Jesu lem,
jeg letter glad mit anker og sejler trøstig hjem.

Nu har jeg overvundet og stridt den gode strid,
i Jesus har jeg fundet min Fader mild og blid.

Når livets lys udslukkes, alverden bliver sort,
når jeg skal dø og rykkes fra tidens jammer bort,

da lad mig sove stille med et fornøjet sind
og gudhengiven vilje i Jesu arme ind!

O du min frelses klippe og trøst i al min ve,
lad troen dig ej slippe, før jeg dig hist kan se!

T: H. A. Brorson, 1742 - M: M. Vulpius

SALME ETTER TALEN

Bedre kan jeg ikke fare enn å fare til min Gud.
Bedre kan jeg ikke svare når jeg får om døden bud,
enn at jeg er vel beredt og vil gjerne følge med.
Bedre kan jeg ikke stige enn å flytte til Guds rike.

Bedre kan jeg ikke fremmes enn å dø i Jesu navn.
Bedre kan jeg ikke gjemmes enn i Herrens hånd og favn.
Himlens hus har hellig fred, der er gjort i stand et sted.
Liv og lytt og fred og glede, alt er der i Gud til stede.

Derfor takker jeg av hjertet Gud som tar imot min ånd.
Endt er snart den siste smerte, jeg er trygg i Herrens hånd.
Krist som mine synder bar, og som alltid trofast var,
all min syndeskylde vil dekke og av dødens søvn meg vekke!